

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:		statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ! proof-ראיה		Talmud Navigator										
בבא קמא-הכונס	מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
	ר' יוסי הגלילי ור' ישמעאל אמרו דבר אחד.	אביי:												נט.
	ר' יוסי הגלילי													נט.
	הא דאמרן.													נט.
	רבי ישמעאל													נט.
	(שמות כ"ב) מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם - מיטב שדהו של ניזק ומיטב כרמו של ניזק, דברי ר' ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]												נט.
	לא בא הכתוב אלא לגבות לניזקין מן העידית, וק"ו להקדש	רבי עקיבא:												נט.
	ולא תימא כרב אידי בר אבין													נט.
	כגון שאכלה ערוגה בין הערוגות, ולא ידעינן אי כחושה הואי אי שמינה הואי, דאמר קום שלים שמינה במיטב דאיכא השתא	דאמר רב אידי בר אבין:												נט.
	דהכי לא אמרינן													נט.
	מאי טעמא?													נט.
	המוציא מחבירו עליו הראיה													נט.
	אלא במיטב דלקמיה													נט.
	ומאי ניהו?													נט.
	כי היאך דסליק.													נט.
	במה דברים אמורים - שאכלה לולבי גפנים ויחורי תאנים.	אמר מר, ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש:												נט.
	הא סמדר - רואין אותן כאילו ענבים עומדות ליבצר													נט.
	אכלה פגים או בוסר	אימא סיפא:												נט.
	הוא דרואין אותן כאילו ענבים עומדות ליבצר, הא סמדר - רואין אותן כמה היא יפה וכמה היתה יפה													נט.
	כרוך ותני: בד"א - בזמן שאכלה לולבי גפנים ויחורי תאנים, אבל אכלה סמדר פגין או בוסר, רואין אותן כאילו ענבים עומדות ליבצר.	רבינא:												נט.
	אי הכי, ר"ש בן יהודה היינו רבי יהושע													נט.
	איכא בינייהו כחש גופנא, ולא מסיימי.													נט.
	מסיימי - ומסיימי	אביי:												נט.
	מאן תנא דחייש לכחש גופנא?													נט.
	ר"ש בן יהודה היא													נט.
	אונס אינו משלם את הצער, מפני שסופה להצטער תחת בעלה	דתניא, ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש בן מנסיא:												נט.
	אינו דומה נבעלת ברצון לנבעלת באונס.	אמרו לו:												נט.
	הני תנאי ור"ש בן יהודה אמרו דבר אחד.	אביי:												נט.
	רבי שמעון בן יהודה													נט.
	הא דאמרן.													נט.
	הני תנאי מאי היא?													נט.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא-הכונס	מאן דאמר													
מימרא														
נכי חיה	דתניא, רבי יוסי:	◆	■	!										נט
נכי מזונות.	בן עזאי:	◆	■	!										נט
מ"ד נכי חיה, כ"ש נכי מזונות ומ"ד נכי מזונות, אבל נכי חיה לא, דאמר ליה: אתא דידן פקחא היא ולא מבעיא חיה.			■											נט
עבוד עובדא כוותיה דר"נ בששים.	רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע									■				נט
שמו דקלא אגב קטינא דארעא.	לישנא אחרינא: רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע										■			נט
והלכתא כוותיה דרב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע בדקלא דארמאה											■		◇	נט
והלכתא כוותיה דריש גלותא בדקלא פרסאה.											■		◇	נט
אליעזר זעירא הוה סיים מסאני אוכמי וקאי בשוקא דנהרדעא, אשכחוהו דבי ריש גלותא וא"ל: מאי שנא הני מסאני?													○ ◇	נט
דקא מאבילנא אירושלים.	אמר להו: [אליעזר זעירא]												○ ◇	נט:
את חשיבת לאיתאבולי אירושלים? סבור יוהרא הוה, אתויה ותבשוה.	אמרו ליה: [דבי ריש גלותא]												○	נט:
גברא רבה אנא	אמר להו: [אליעזר זעירא]												○ ◇	נט:
מנא ידעינן?	אמרו ליה: [דבי ריש גלותא]											⋮		נט:
או אתון בעו מינאי מילתא, או אנא איבעי מיניכו מילתא	אמר להו: [אליעזר זעירא]											!	◇	נט:
בעי את.	אמרו ליה: [דבי ריש גלותא]											○		נט:
האי מאן דקץ כופרא, מאי משלם?	אמר להו: [אליעזר זעירא]											^	◇	נט:
משלם דמי כופרא.	אמרו ליה: [דבי ריש גלותא]											!		נט:
והא הוה תמר?	[אליעזר זעירא]											⋮		נט:
משלם דמי תמרי.	אמרו ליה: [דבי ריש גלותא]											!		נט:
והא לאו תמרי שקל מיניה	אמר להו: [אליעזר זעירא]											⋮		נט:
אימא לן את	אמרו ליה: [דבי ריש גלותא]											○		נט:
בששים.	אמר להו: [אליעזר זעירא]											!	◇	נט:
מאן אמר כוותיך?	אמרו ליה: [דבי ריש גלותא]											^		נט:
הא שמואל חי ובית דינו קיים.	אמר להו: [אליעזר זעירא]											!	◇	נט:
שדרו קמיה דשמואל												○		נט:
שפיר קאמר לכו בששים,	אמר להו: [שמואל]											■	◇	נט:
ושבקהו.												○		נט:
אכלה פירות גמורים כו'.	רבי שמעון:												■	נט:
מ"ט? הא דאמר רחמנא (שמות כ"ב) ובער בשדה אחר - מלמד ששמין על גב השדה,													^	נט:
ה"מ מידי דצריך לשדה, הני כיון דלא צריכי לשדה - בעיניהו בעי שלומי.													!	נט:
דן רב כר"מ, ופסק הלכתא כר"ש.	רב הונא בר חייא א"ר ירמיה בר אבא:												■ ◇	נט:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
בבא קמא-הכונס	מזמרא	מאן דאמר																
דן רב כר"מ																		נט:
כתב לראשון ולא חתמה לו, לשני וחתמה לו - אבדה כתובה, דברי ר"מ		דתניא: [רבי מאיר]	◆	■	■	◆												נט:
יכולה היא שתאמר נחת רוח עשיתי לבעלי, אתם מה לכם עלי.		רבי יהודה	◆	■	■	◆												נט:
ופסק הלכתא כר"ש																		נט:
אכלה פירות גמורין משלמת פירות גמורין, אם סאה - סאה, אם סאתים - סאתים.		כי הא דתנן, ר"ש:																נט:
המגדיש בתוך שדה חבירו שלא ברשות, ואכלתן בהמתו של בעל השדה - פטור, ואם הוזקה בהן - בעל הגדיש חייב																		נט:
ואם הגדיש ברשות - בעל השדה חייב.																		נט:
לימא, תנן דלא כרבי, דאי כרבי																		נט:
עד שיקבל עליו בעל הבית לשמור		האמר: [רבי]																נט:
הכא בנטר בי דרי עסקינן, דכיון דא"ל עייל וגדוש, עייל ואנטר לך הוא.		רב פפא:																נט:
השולח את הבערה ביד חרש שוטה וקטן - פטור בדיני אדם וחייב בדיני שמים.																		נט:
שלח ביד פקח - הפקח חייב.																		נט:
אחד הביא את האור ואחד הביא את העצים - המביא את העצים חייב																		נט:
אחד הביא את העצים ואחד הביא את האור - המביא את האור חייב.																		נט:
בא אחר וליבה - המלבה חייב																		נט:
ליבתה הרוח - כולן פטורין.																		נט:
לא שנו אלא שמסר לו גחלת וליבה, אבל מסר לו שלהבת - חייב, מ"ט? מעשיו קא גרמו לו		ר"ל משמיה דחזקיה:	◆	■	■	◆												נט:
אפילו מסר לו שלהבת - פטור, מ"ט? צבתא דחרש גרמה לו, ולא מחייב עד שימסור לו גוואז, סלתא, שרגא, דההוא ודאי מעשה דידיה גרמו.		רבי יוחנן:	◆	■	◆													נט:
שלח ביד פקח - הפקח חייב וכו'.																		נט:
מאן דתני ליבה לא משתבש, ומאן דתני ניבה לא משתבש.		ר"נ בר יצחק:																נט:
מאן דתני ליבה לא משתבש, דכתיב: (שמות ג') בלבת אש ומאן דתני ניבה לא משתבש, דכתיב: (ישעיהו נז) בורא ניב שפתים.																		נט:
לבתה הרוח - כולן פטורין.																		נט:
ליבה ולבתה הרוח, אם יש בלביו כדי ללבוטה - חייב, ואם לאו - פטור.		ת"ר:																נט:
אמאי? ליהוי כזורה ורוח מסייעתן																		נט:
הכא במאי עסקינן - כגון שליבה מצד אחד, ולבתו הרוח מצד אחר.		אביי:																נט:
כגון שליבה ברוח מצויה, ולבתו הרוח ברוח שאינה מצויה.		רבא:																נט:
כגון דצמרה צמורי.		ר' זירא:																נט:
כי אמרינן זורה ורוח מסייעתו - ה"מ לענין שבת, דמלאכת מחשבת אסרה תורה, אבל הכא גרמא בעלמא הוא, וגרמא בנזקין פטור.		רב אשי:																נט:
השולח את הבערה, ואכלה עצים או אבנים או עפר - חייב, שנאמר: (שמות כ"ב) כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבעיר את הבערה.																		נט:
למה לי דכתב רחמנא קוצים גדיש קמה ושדה?		רבא:																נט:

<p>disputants- חולקים- $\diamond$ central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- $\diamond$ insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- <math><</math> story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- $\blacksquare$ challenge- קושיא- $\diamond$ question- שאלה- $\wedge$ answer- תירוץ- ! proof- ראיה- $\blacksquare$</p>	מקרא-key:
בבא קמא-הכונס	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
מימרא		
צ"ל, דאי כתב רחמנא קוצים, ה"א קוצים הוא דחייב רחמנא, משום דשכיח אש גבייהו ושכיח דפשע, אבל גדיש דלא שכיח אש גבייהו ולא שכיח דפשע - אימא לא ואי כתב רחמנא גדיש, הוה אמינא גדיש חייב		! \diamond
קמה למה לי?		\wedge
מה קמה בגלוי, אף כל בגלוי.		! \diamond
ולר' יהודה דמחייב אנזקי טמון באש, קמה למה לי?		\wedge
לרבות כל בעלי קומה.	[רבי יהודה]	! \diamond
ורבנן לרבות כל בעלי קומה מנא להו?		\wedge
נפקא להו מאו הקמה.	[רבנן]	! \diamond
ורבי יהודה?		\wedge
או מיבעי ליה לחלק.	[רבי יהודה]	! \diamond
ורבנן, לחלק מנא להו?		\wedge
נפקא להו מאו השדה.	[רבנן]	! \diamond
ורבי יהודה?		\wedge
אידי דכתב רחמנא או הקמה, כתב או השדה.	[רבי יהודה]	! \diamond
שדה למה לי?		\wedge
לא תוויי לחכה נירו וסכסכה אבניו.		! \diamond
ולכתוב רחמנא שדה ולא בעי הנך		\wedge
צריכא, דאי כתב רחמנא שדה, הוה אמינא מה שבשדה אין, מידי אחרינא לא, קמ"ל.		! \diamond
אין פורענות באה לעולם אלא בזמן שהרשעים בעולם, ואינה מתחלת אלא מן הצדיקים תחלה, שנאמר: כי תצא אש ומצאה קוצים, אימתי אש יוצאה? בזמן שקוצים מצוין לה ואינה מתחלת אלא מן הצדיקים תחלה, שנאמר: ונאכל גדיש ואכל גדיש לא נאמר אלא ונאכל גדיש, שנאכל גדיש כבר.	ר"ש בך נחמני א"ר יונתן:	\blacksquare
מאי דכתיב: (שמות י"ב) ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר? כיון שניתן לרשות למשחית אינו מבהין בין צדיקים לרשעים ולא עוד, אלא שמתחיל מן הצדיקים תחלה, שנאמר: (יחזקאל כ"א) והכרתי ממך צדיק ורשע.	תאני רב יוסף	\blacksquare
בכי רבי יוסף, כולי האי נמי לאין דומין	[רב יוסף]	\wedge
טיבותא הוא לגבייהו, דכתיב: (ישעיהו נז) כי מפני הרעה נאסף הצדיק.	א"ל אביי:	! \diamond
לעולם יכנס אדם בכי טוב ויצא בכי טוב, שנאמר: (שמות י"ב) ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר.	רב יהודה אמר רב:	\blacksquare
דבר בעיר - כנס רגליך, שנאמר: ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר, ואומר: (ישעיהו כ"ו) לך עמי בא בחדריך וסגור דלתך בערך, ואומר: (דברים ל"ב) מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה.	ת"ר:	\blacksquare
מאי ואומר?		\wedge
וכי תימא, ה"מ לביליא, אבל ביממא לא, תא שמע: לך עמי בא בחדריך וסגור דלתך		! \diamond
בצוותא בעלמא טפי מעלי, ת"ש: מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה, אע"ג דמחדרים אימה - מחוץ תשכל		! \diamond
רבה בעידן רתחא הוי סכר כוי, דכתיב: (ירמיהו ט') כי עלה מות בחלוניו.	[רבא]	O \diamond
רעב בעיר - פזר רגליך, שנא': (בראשית י"ב) ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרמה לגור שם, ואומר: (מלכים ב' ז') אם אמרנו נבא העיר והרעב בעיר ומתנו שם.	ת"ר:	\blacksquare
מאי ואומר?		\wedge

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא-הכונס		מימרא		מאן דאמר											
וכי תימא, ה"מ היכא דליכא ספק נפשות, אבל היכא דאיכא ספק נפשות לא, ת"ש: (מלכים ב' ז') לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו נחיה.						!									
דבר בעיר - אל יהלך אדם באמצע הדרך, מפני שמלאך המות מהלך באמצע הדרכים, דכיון דיהיבא ליה רשותא מסגי להדיא. שלום בעיר - אל יהלך בצדי דרכים, דכיון דלית ליה רשותא, מחבי חבווי ומסגי.		ת"ר:				!									
דבר בעיר - אל יכנס אדם יחיד לבית הכנסת, שמלאך המות מפקיד שם כליו וה"מ היכא דלא קרו ביה דרדקי, ולא מצלו ביה עשרה.		ת"ר:				!									
כלבים בוכים - מלאך המות בא לעיר, כלבים משחקים - אליהו הנביא בא לעיר וה"מ דלית בהו נקבה.		ת"ר:				!									
יחיב רב אמי ורב אסי קמיה דר' יצחק נפחא						O									
מר א"ל: לימא מר שמעתתא, ומר א"ל: לימא מר אגדתא						!									
פתח למימר אגדתא ולא שביק מר, פתח למימר שמעתתא ולא שביק מר.						O									
אמשול לכם משל, למה הדבר דומה? לאדם שיש לו שתי נשים, אחת ילדה ואחת זקינה, ילדה מלקטת לו לבנות, זקינה מלקטת לו שחורות, נמצא קרח מכאן ומכאן		אמר להם: [ר' יצחק נפחא]				!									
אי הכי, אימא לכו מלתא דשויה לתרוויכו: (שמות כ"ב) כי תצא אש ומצאה קוצים - תצא מעצמה, שלם ישלם המבעיר את הבערה - אמר הקב"ה: עלי לשלם את הבערה שהבערתי, אני הצייתי אש בציון, שנאמר: (איכה ד') יוצת אש בציון ותאכל יסודותיה, ואני עתיד לבנותה באש, שנאמר: (זכריה ב') ואני אהיה לה, חזמת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה. שמעתתא - פתח הכתוב בנוקי ממונו וסיים בנוקי גופו, לומר לך: אשו משום הצייו.		אמר להן: [ר' יצחק נפחא]				!									
(שמואל ב' כ"ג) ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם אשר בשער, ויבקעו שלשת הגבורים במחנה פלשתים וישאבו מים מבור בית לחם אשר בשערוגו'						!									
מאי קא מיבעיא ליה?						^									
טמון באש קמיבעיא ליה, אי כר' יהודה אי כרבנן, ופשטו ליה מאי דפשטו ליה.		רבא אמר ר"נ:				!									
גדישים דשעורים דישאל הוה דהוו מטמרי פלשתים בהו, וקא מיבעיא ליה: מהו להציל עצמו בממון חבירו?		רב הונא:				!									
שלחו ליה: אסור להציל עצמו בממון חבירו, אבל אתה מלך אתה, ומלך פורץ לעשות לו דרך ואין מוחין בידו.						!									
גדישים דשעורין דישאל הוה וגדישין דעדשים דפלשתים, וקא מיבעיא ליה: מהו ליטול גדישין של שעורין דישאל ליתן לפני בהמתו, על מנת לשלם גדישין של עדשים דפלשתים?		ורבנן, ואיתימא רבה בר מרי:				!									
שלחו ליה: (יחזקאל ל"ג) חבול ישיב רשע גזילה ישלם, אע"פ שגזילה משלם - רשע הוא, אבל אתה מלך אתה, ומלך פורץ לעשות לו דרך ואין מוחין בידו.						!									
בשלמא למאן דאמר לאחלופי, היינו דכתיב חד קרא: (שמואל ב' כ"ג) ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים, וכתיב חד קרא: (דברי הימים א' י"א) ותהי חלקת השדה מלאה שעורים אלא למאן דאמר למקלי, מאי איבעיא להו להני תרי קראי?						?									
דהו נמי גדישים דעדשים דישאל דהוו מיטמרו בהו פלשתים.		אמר לך:				!									
בשלמא למאן דאמר למקלי, היינו דכתיב: (שמואל ב' כ"ג) ויתיצב בתוך החלקה ויצילה, אלא למ"ד לאחלופי, מאי ויצילה?						?									
דלא שבק להו לאחלופי.						!									
בשלמא הני תרתי, היינו דכתיב תרי קראי, אלא למ"ד טמון באש קמיבעיא ליה, מאי איבעיא ליה קראי?						?									
טמון וחדא מהנך קמיבעיא ליה.		אמר לך:				!									
בשלמא למ"ד הני תרתי, היינו דכתיב: (שמואל ב' כ"ג) ולא אבה לשתותם, אמר: כיון דאיכא איסורא לא נחא לי אלא למ"ד טמון באש קא מיבעיא ליה, מכדי גמרא הוא דשלחו ליה, מאי לא אבה לשתותם?						?									
דלא אמרינהו משמיהו, אמר, כך מקובלני מבית דינו של שמואל הרמתי: כל המוסר עצמו למות על דברי תורה - אין אומרים דבר הלכה משמו.						!									
(שמואל ב' כ"ג) ויסך אותם לה' - בשלמא למ"ד הני תרתי, משום דעבד לשם שמים, אלא למ"ד טמון באש, מאי ויסך אותם לה'?						!									
דאמרינהו משמא דגמרא.						!									
עברה גדר שהוא גבוה ד' אמות, או דרך הרבים או נהר - פטור.						■									
עברה גדר שהוא גבוה ארבע אמות - חייב		והתניא:				!									

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא-הכונס	מזמרא	מאן דאמר													
תנא דידן קא חשיב למעלה למטה: שש אמות פטור, חמש אמות פטור, עד ארבע אמות פטור, תנא ברא מלמטה למעלה קא חשיב: שתי אמות חייב, שלש אמות חייב, עד ארבע אמות חייב.	ד' אמות שאמרו דפטור, אפילו בשדה קוצים.	רב פפא:													א.סא
ומשפת קוצים ולמעלה ד' אמות.		רבא:													א.סא
לא שנו אלא בקולחת, אבל בנכפפת - אפילו עד מאה אמה חייב	מתני' בנכפפת, אבל בקולחת - אפי' כל שהוא פטור.	רב:													א.סא
בד"א - בקולחת, אבל בנכפפת ועצים מצויין לה - אפילו עד מאה מיל חייב עברה נהר או שלולית שהם רחבים ח' אמות - פטור.		שמואל:													א.סא
דרך הרבים.		תניא כוותיה דרב:													א.סא
מאן תנא?															א.סא
ר"א היא		רבא:													א.סא
שש עשרה אמות כדרך רה"ר.		דתנן, רבי אליעזר:													א.סא
או נהר.															א.סא
נהר ממש		רב:													א.סא
אריתא דדלאי.		שמואל:													א.סא
מ"ד נהר ממש, אע"ג דליכא מיא															א.סא
ומ"ד אריתא דדלאי, אי אית ביה מיא אין, אבל לית ביה מיא לא.															א.סא
ואלו מפסיקין לפאה: הנחל, והשלולית, ודרך היחיד, ודרך הרבים.		תנן התם:													א.סא
מאי שלולית?															א.סא
מקום שמי גשמים שוללין שם		רב יהודה אמר שמואל:													א.סא
אמת המים שמחלקת שלל לאגפיה.		רב ביבי א"ר יוחנן:													א.סא
מאן דאמר מקום שמי גשמים שוללין שם, כ"ש אמת המים															א.סא
ומאן דאמר אמת המים, אבל מקום שמי גשמים שוללין שם לא מפסקי, דהנהו באגני דארעא מקרו.															א.סא
המדליק בתוך שלו, עד כמה תעבור הדליקה? רואין אותו כאילו הוא באמצע בית כור		רבי אליעזר בן עזריה:													א.סא
ט"ז אמות כדרך רה"ר		רבי אליעזר:													א.סא
חמשים אמה		רבי עקיבא:													א.סא
(שמות כ"ב) שלם ישלם המבעיר את הבערה - הכל לפי הדליקה.		רבי שמעון:													א.סא
ולית ליה לר"ש שיעורא בדליקה?															א.סא
לא יעמיד אדם תנור בתוך הבית - אלא אם כן יש על גבו גובה ד' אמות, היה מעמידו בעלייה - עד שיהא תחתיו מעויבה - שלשה טפחים, ובכירה - טפח, ואם הזיק - משלם מה שהזיק		והתנן: [ת"ק]													א.סא
לא נאמרו שיעורין הללו, אלא שאם הזיק פטור משלם		רבי שמעון:													א.סא
הכל לפי גובה הדליקה.		רב נחמן אמר רבה בר אבוב:													א.סא
הלכה כר' שמעון.		רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל:													א.סא

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת < story-מעשה O</p>		<p>מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■</p>																							
<p>בבא קמא-הכונס</p>		<p>מאן דאמר</p>		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
מזמרא		וכן אמר רב נחמן אמר שמואל:																						סא:	
הלכה כר"ש.		המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו, ר"י אומר: משלם מה שבתוכו																■							מ סא:
אינו משלם אלא גדיש של חטין או של שעורין.		הכמים:																■							סא:
היה גדי כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו - חייב, עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו - פטור.		ומודים חכמים לר"י:																■							סא:
במדליק את הבירה שהוא משלם כל מה שבתוכה, שכן דרך בני אדם להניח בביתם.		רב כהנא:																■							סא:
מחלוקת - במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חברו, דר"י מחייב אנזקי טמון באש, ורבנן פטרי, אבל במדליק בתוך של חברו - דברי הכל משלם כל מה שבתוכו.		א"ל רבא:																	?						סא:
אי הכי, אדתני סיפא: ומודים חכמים לר"י, במדליק את הבירה שמשלם כל מה שבתוכה, שכן דרך בני אדם להניח בביתם, לפלוג וליתני בדידה: בד"א במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חברו, אבל מדליק בתוך של חברו - דברי הכל משלם כל מה שהיה בתוכו		אלא אמר רבא:																	■						סא:
בתרתי פליגי		פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חברו:																	■						סא:
מחייב אטמון באש		דרבי יהודה:																	■						סא:
לא מחייב		ורבנן סברי:																	■						סא:
ופליגי נמי במדליק בשל חברו:		דרבי יהודה סבר:																	■						סא:
משלם כל מה שבתוכו ואפילו ארנקי		ורבנן סברי:																	■						סא:
כלים שדרכן להטמין בגדיש, כגון מוריגין וכלי בקר - הוא דמשלם, כלים שאין דרכן להטמין בגדיש לא משלם.		תנו רבנן: [רבי יהודה]																	■						סא:
המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו, ר"י אומר: משלם כל מה שהיה בתוכו		חכמים:																	■						סא:
אינו משלם אלא גדיש של חטין או גדיש של שעורין, ורואין מקום כלים כאילו הוא מלא תבואה.		[ד"ה]																	■						סב.
במה דברים אמורים - במדליק בתוך שלו והלכה ודלקה בתוך של חברו, אבל מדליק בתוך של חברו - (דברי הכל) משלם כל מה שהיה בתוכו.		ומודה ר' יהודה לחכמים:																	■						סב.
במשאל מקום לחבירו להגדיש גדיש והגדיש והטמין, שאין משלם אלא דמי גדיש בלבד להגדיש חטין והגדיש שעורין, שעורין והגדיש חטין, חטין וחופן בשעורין, שעורין וחופן בחטים, שאינו משלם אלא דמי שעורין בלבד.		רבא:																		■					סב.
הנותן דינר זהב לאשה, ואמר לה זוהרי בו של כסף הוא, הזיקתו - משלמת דינר זהב, משום דאמר לה: מאי הוה לך גביה דאזוקתיה פשעה בו - משלמת של כסף, דאמרה ליה: נטירותא דכספא קבילי עלי, נטירותא דדהבא לא קבילי עלי.		רב מדכי לרב אשי:																		■					סב.
אתון בדרבא מתניתו לה, אגן ממתניתא פשיטא לך:		[מתניתא]																	■						סב.
חטין וחופן בשעורין, שעורין וחופן בחטין - אינו משלם אלא דמי שעורין בלבד		רב:																		○					סב.
אלמא אמר ליה: נטירותא דשערי קבילי עלי, הכא נמי אמרה ליה: נטירותא דדהבא לא קבילי עלי.		שמואל:																		■					סב.
שמעית מילתא לר' יהודה, ולא ידענא מאי היא.		בעי אמימר:																		^					סב.
ולא ידע אבא מאי שמעי ליה? לר' יהודה דמחייב על נזקי טמון באש, עשו תקנת נגזל באשו.		אלמא דמ"ד לא דיינינן דינא דגרמי לא תבעי לך, דמסירות נמי לא דיינינן, אלא כי תבעי לך - אליבא דמ"ד דיינינן דינא דגרמי, עשו תקנת נגזל במסור דמשתבע ושקיל, או לא?																			^				סב.
עשו תקנת נגזל במסור או לא?		תיקו.																		■					סב.
ההוא גברא דבטש בכספתא דחבריה, שדייה בנהרא, אתא מריה ואמר הכי והכי הוה לי בגוה		יתיב רב אשי וקא מעיין ביה, כי האי גוונא מאי?																			○				סב.
																					^			סב.	

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>	
בבא קמא-הכונס	מאן דאמר		
מימרא	מאן דאמר		
רבינא לרב אחא בריה דרבא, ואמרי לה רב אחא בריה דרבא לרב אשי:	רבינא לרב אחא בריה דרבא, ואמרי לה רב אחא בריה דרבא לרב אשי:	!	◇
ומודים חכמים לר' יהודה, במדליק את הבירה שמשלם כל מה שבתוכו, שכן דרך בני אדם להניח בבתים?	דתנן:	!	◇
אי דקא טעין זוזי הכא נמי, הכא דקא טעין מרגניתא, מאי? מי מנחי אינשי מרגניתא בכספתא, או לא?	אמר ליה:	^	◇
תיקו.		■	
טעין כסא דכספא בבירה, מאי?	רב יימר לרב אשי:	^	◇
חזינא, אי אינשי אמיד הוא דאית ליה כסא דכספא, אי נמי אינשי מהימנא הוא דמפקדי אינשי גביה - משתבע ושקיל, ואי לא - לאו כל כמיניה.	אמר ליה: [רב אשי]	!	◇
מה בין גולן לחמסן?	רב אדא בריה דרב אויא לרב אשי:		^
חמסן יהיב דמי, גולן לא יהיב דמי.	אמר ליה: [רב אשי]	!	◇
אי יהיב דמי, חמסן קרית ליה?	א"ל: [רב אדא בריה דרב אויא]	?	
תלוה וזבין זביניה זביני	והאמר רב הונא:	■	◇
לא קשיא: הא דאמר רוצה אני, הא דלא אמר רוצה אני.		!	◇
גין שיצא מתחת הפטיש והזיק - חייב.		■	
גמל שהיה טעון פשתן ועבר ברשות הרבים, ונכנס פשתנו לתוך החנות ודלקו בנרו של חנוני והדליק את הבירה - בעל גמל חייב		■	
הניח חנוני נרו מבחוץ - החנוני חייב	[ת"ק]	◆	■
בנר חנוכה - פטור.	רבי יהודה:	◆	■
ש"מ מדרבי יהודה: נר חנוכה מצוה להניחה בתוך עשרה, דאי סלקא דעתך למעלה מעשרה, אמאי אמר ר' יהודה: נר חנוכה - פטור? לימא ליה: הוה ליה לאנוחה למעלה מגמל ורוכבן אלא לאו ש"מ: מצוה להניחה בתוך עשרה.	רבינא משמיה דרבא:	■	◇
לא, לעולם אימא לך אפי' למעלה מעשרה, מאי אמרת? אבעי לך לאנוחה למעלה מגמל ורוכבן, כיון דבמצוה קא עסיק, כולי האי לא אטרחוה רבנן.	אמרי:	?	◇
נר חנוכה שהניחה למעלה מעשרים אמה - פסולה, כסוכה וכמבוי.	אמר רב כהנא, דרש רב נתן בר מניומי משמיה דרבי תנחום:	■	◇
הדרן עלך הכונס			◇

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
בבא קמא-מרוובה	מזמרא	מאן דאמר														
מרוובה מדת תשלומי כפל ממדת תשלומי ארבעה וחמשה, שמדת תשלומי כפל נוהגת בין בדבר שיש בו רוח חיים ובין בדבר שאין בו רוח חיים, ומדת תשלומי ארבעה וחמשה אינה נוהגת אלא בשור ושה בלבד, שנאמר: (שמות כ"א) כי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו וגו'.	אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל, ולא הטובח ולא המוכר אחר הגנב משלם תשלומי ארבעה וחמשה.														סב:	
אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל, ולא הטובח ולא המוכר אחר הגנב משלם תשלומי ארבעה וחמשה.	מסייע ליה לרבי חייא בר אבא															סב:
הטוען טענת גנב בפקדון - משלם תשלומי כפל, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.	דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:															סב:
לימא מסייע ליה לרבי חייא בר אבא	איכא דאמרי:															סב:
הטוען טענת גנב בפקדון - משלם תשלומי כפל, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.	דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:															סב:
מי קתני אין בין? מרוובה קתני, תנא ושייר.																סב:
שמדת תשלומי כפל נוהגת כו'.																סב:
מנה"מ?																סב:
(שמות כ"ג) על כל דבר פשע - כלל, על שור על חמור על שה ועל שלמה - פרט, על כל אבידה - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המטלטל וגופו ממון, יצאו קרקעות שאינן מטלטלין, יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות - שאף על פי שמטלטלין אין גופן ממון, יצא הקדש - רעהו כתיב.	אי מה הפרט מפורש דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא, אף כל דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא, אבל עופות לא?															סב:
ומי מצית אמרת הכי? והא שלמה כתיב																סב:
אנן בבעלי חיים קאמרינן, אימא: בבעלי חיים דבר שנבלתו מטמא במגע ובמשא אין, דבר שאין נבלתו מטמא במגע ובמשא לא, דהא כל חד וחד כלל ופרט באפי נפשיה דרשינן ליה, אבל עופות לא?	אמרי:															סב:
א"כ, נכתוב רחמנא חד פרטא.																סג:
הי נכתוב רחמנא? אי כתב רחמנא שור, הוה אמינא: קרב לגבי מזבח אין, שאין קרב לגבי מזבח לא ואי כתב רחמנא חמור, הוה אמינא: קדוש בבכורה אין, שאין קדוש בבכורה לא?																סג:
א"כ, נכתוב רחמנא שור וחמור, שה למה לי? ש"מ: לאתווי עופות.	אמרי:															סג:
ואימא: לאתווי עופות טהורים, דומיא דשה דמטמא בגדים אבית הבליעה, אבל עופות טמאים דלית בהו טומאה, דלא מטמאי בגדים אבית הבליעה - לא?																סג:
כל ריבויא הוא.																סג:
וכל היכא דכתב כל ריבויא הוא? והא גבי מעשר דכתיב כל, וקא דרשינן ליה בכלל ופרט																סג:
(דברים י"ד) ונתת הכסף בכל אשר תאוה נפשך - כלל, בבקר ובצאן ובין ובשכר - פרט, ובכל אשר תשאלך נפשך - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש פרי מפרי וגידולי קרקע, אף כל פרי מפרי וגידולי קרקע	דתניא:															סג:
בכל - כללא, כל - ריבויא הוא.	אמרי:															סג:
ואיבעית אימא: כל - כללא הוא, מיהו כל דהכא ריבויא הוא, מכדי כתיב מעיקרא כלל ופרט וכלל, דכתיב: (שמות כ"ב) כי יתן איש אל רעהו - כלל, כסף או כלים - פרט, לשמור - הדר וכלל, ואי סלקא דעתך האי על כל דבר פשע נמי לכלל ופרט הוא דאתא, נכתוב רחמנא להני פרטי גבי האיך כלל ופרט, על כל דבר פשע למה לי? ש"מ ריבויא הוא.																סג:
השתא דאמרת כל ריבויא, כל הני פרטי למה לי?																סג:
חד למעוטי קרקע, וחד למעוטי עבדים, וחד למעוטי שטרות, שלמה - למעוטי דבר שאינו מסויים, על כל אבידה - לכדר' חייא בר אבא																סג:
הטוען טענת גנב באבידה - משלם תשלומי כפל, שנאמר: (שמות כ"ב) על כל אבידה אשר יאמר.	דאמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:															סג:
היכן פקדוני? אמר ליה: אבד, משביעך אני, ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שאכלו - משלם את הקרן, הודה על פי עצמו - משלם קרן וחומש ואשם	תנן התם:															סג:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא-מרובה	מזמרא	מאן דאמר													
היכן פקדוני? אמר לו: נגנב, משביעך אני, ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שגנבו - משלם תשלומי כפל, הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם.															סג:
בטוען טענת גנב - דמשלם תשלומי כפל, אבל בטוען טענת אבד - לא משלם תשלומי כפל, ואפי' טוען טענת גנב, בשבועה הוא דמשלם תשלומי כפל, אבל שלא בשבועה אינו משלם תשלומי כפל		קתני מיהא:													סג:
מנהני מילי?															סג:
(שמות כ"ב) אם ימצא הגנב - בטוען טענת גנב הכתוב מדבר		דתנו רבנן:													סג:
אתה אומר: בטוען טענת גנב, או אינו אלא בגנב עצמו?															סג:
כשהוא אומר: אם לא ימצא הגנב, בטוען טענת גנב הכתוב מדבר.															סג:
אם ימצא הגנב - בגנב עצמו הכתוב מדבר		תניא אידך:													סג:
אתה אומר: בגנב עצמו, או אינו אלא בטוען טענת גנב?															סג:
כשהוא אומר: אם לא ימצא הגנב - הרי טוען טענת גנב אמור, הא מה אני מקיים אם ימצא הגנב? בגנב עצמו הכתוב מדבר.															סג:
דכולי עלמא מיהת: אם לא ימצא הגנב - בטוען טענת גנב כתיב, מאי משמע?															סג:
אם לא ימצא כמה שאמר, אלא שהוא עצמו גנבו - ישלם שנים.		רבא:													סג:
ומנלן דשבועה?															סג:
(שמות כ"ב) ונקרב בעל הבית אל האלהים - לשבועה		דתניא:													סג:
אתה אומר: לשבועה, או אינו אלא לדין?															סג:
נאמר שליחות יד למטה ונאמר שליחות יד למעלה, מה להלן לשבועה, אף כאן לשבועה.															סג:
בשלמא למאן דאמר חד בגנב וחד בטוען טענת גנב, היינו דכתיבי תרי קראי, אלא למאן דאמר תרויהו בטוען טענת גנב, תרי קראי למה ליה?															סג:
חד למעוטי טענת אבד.		אמרי:													סג:
ולמאן דאמר חד בגנב וחד בטוען טענת גנב, דלא מייתר, למעוטי טענת אבד מנא ליה?															סג:
מגנב הגנב															סג:
ולמאן דאמר תרויהו בטוען טענת גנב, דמיעט ליה טוען טענת אבד, גנב הגנב מאי דריש ביה?															סג:
מבעי ליה לכדרבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן		אמר לך:													סג:
הטוען טענת גנב בפקדון - משלם תשלומי כפל, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.		דאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:													סג:
למאן דאמר חד בגנב וחד בטוען טענת גנב, דהאי גנב הגנב אפקיה למעוטי טענת אבד, דר' חייא בר אבא מנא ליה?															סג:
הקישא הוא, ואין משיבין על הקישא.		אמר לך:													סג:
בשלמא למאן דאמר חד בגנב וחד בטוען טענת גנב - שפיר, אלא למאן דאמר תרויהו בטוען טענת גנב, עצמו מנא ליה?															סג:
וכי תימא: ליתי בק"ו מטוען טענת גנב															סג:
דיו לבא מן הדין להיות כנדון, מה להלן בשבועה, אף כאן בשבועה															סג:
נפקא ליה מדתנא דבי חזקיה															סג:
יאמר שור וגניבה, והכל בכלל		דתנא דבי חזקיה:													סג:
אילו כך, הייתי אומר: מה הפרט מפורש קרב לגבי מזבח, אף כל קרב לגבי מזבח, מה יש לך להביא? שה, כשהוא אומר שה - הרי שה אמור, הא מה אני מקיים גניבה? לרבות כל דבר.															סג:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא-מרובה	מזמרא	מאן דאמר													
יאמר שור שה וגניבה, והכל בכלל															70
אילו כך, הייתי אומר: מה הפרט מפורש דבר הקדוש בבכורה, אף כל דבר הקדוש בבכורה, מה יש לך להביא? חמור, כשהוא אומר חמור - הרי חמור אמור, הא מה אני מקיים גניבה? לרבות כל דבר.															70
יאמר שור וחמור שה וגניבה, והכל בכלל															70
אילו כך, הייתי אומר: מה הפרט מפורש בעלי חיים, אף כל ב"ח, מה יש לך להביא? שאר בעלי חיים, כשהוא אומר חיים - הרי חיים אמור, הא מה אני מקיים גניבה? לרבות כל דבר.															70
יאמר שור וגניבה.	אמר מר:														70
מי כתיב שור וגניבה? גניבה ושור הוא דכתיב															70
וכי תימא אילו נאמר קאמר, אילו נאמר שור וגניבה?															70
ומי מצית אמרת מה הפרט מפורש? הוה שור - פרט, וגניבה - כלל, פרט וכלל נעשה כלל מוסיף על הפרט, ואיתרבו להו כל מילי:															70
אלא כדכתיב קאמרי גניבה ושור?															70
מי מצית אמרת הכל בכלל או מה הפרט מפורש? הוה ליה גניבה - כלל, ושור - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, שור אין, מידי אחרינא לא															70
תנא אחיים קא סמיך ליה, וכלל ופרט וכלל קא"ל.	רבא:														70
והא לא דמי כללא בתרא לכללא קמא															70
הא תנא דבי רבי ישמעאל הוא, דכה"ג דריש כללי ופרטי.	[תנא דבי רבי ישמעאל]														70
והכי קא קשיא ליה: אם המצא תמצא למה לי? יאמר שור וגניבה וחיים, והכל בכלל	[תנא דבי חזקיה]														70
אילו כן, הייתי אומר: מה הפרט מפורש דבר הקרב לגבי מזבח, אף כל הקרב לגבי מזבח, מה יש להביא? שה, כשהוא אומר שה - הרי שה אמור, הא מה אני מקיים גניבה? לרבות כל דבר.															70
יאמר גניבה ושור ושה וחיים, והכל בכלל															70
אילו כן, הייתי אומר: מה הפרט מפורש דבר הקדוש בבכורה, אף כל דבר הקדוש בבכורה, מה יש לך להביא? חמור, - כשהוא אומר חמור - הרי חמור אמור, הא מה אני מקיים גניבה? לרבות כל דבר.															70
יאמר גניבה ושור ושה וחמור וחיים, והכל בכלל															70
אילו כן, הייתי אומר: מה הפרט מפורש בעלי חיים, אף כל ב"ח, מה יש לך להביא? שאר ב"ח, כשהוא אומר חיים - הרי חיים אמור, הא מה אני מקיים גניבה? לרבות כל דבר															70
אם המצא תמצא ל"ל?															70
אי הכי, שפיר קשיא ליה															70
משום דאית ליה פירכא: לרבות כל דבר מהיכא קמייתי ליה? מכלל בתרא, כללא גופיה חיים כתיב ביה, כלל ופרט וכלל מאי קא מהני ליה? אי לאתויי כל דבר, הא חיים כתיב, בעלי חיים אין, מידי אחרינא לא משום הכא איצטריך אם המצא.															70
והא שני כללות דסמיכי אהדי ניהון	אמרי:														70
כדאמרי במערבא:	רבינא:														70
כל מקום שאתה מוצא שני כללות הסמוכים זה לזה, הטל פרט ביניהם ודונם בכלל ופרט	[מערבא]														70
שדי שור בין המצא לתמצא															70
לאתויי מאי?															70
אי לאתויי ב"ח															70
מחיים נפקא															70
אלא לאתויי דבר שאין בעלי חיים, ודרוש הכי: מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המטלטל וגופו ממון.															70

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
בבא קמא-מרובה	מימרא	מאן דאמר															
	ותו, שדי חמור בין המצא לתמצא		!														70:
	לאתווי מאי?		!														70:
	אי לאתווי דבר שאין בעלי חיים		!	!													70:
	משורר נפקא		!	!													70:
	אלא לאתווי דבר מסויים.		!	!													70:
	א"ה שה למה לי?		!														70:
	אלא, ריבה ומיעט וריבה הוא, כדתנא דבי רבי ישמעאל																70:
	במים במים ב' פעמים, אין זה כלל ופרט, אלא ריבה ומיעט וריבה - ריבה הכל	דתנא דבי ר' ישמעאל:	!	!													70:
	מאי רבי?																70:
	רבי כל מילי.		!														70:
	אי הכי, כל הני פרטי למה לי?		!														70:
	חד למעוטי קרקע, וחד למעוטי עבדים, וחד למעוטי שטרות, גניבה וחיים - לכדורב		!														70:
	אחייה לקרן כעין שגנב.	דאמר: [רב]	!	!													70:
	ולמ"ד חד בגנב וחד בטוען טענת גנב, וגנב עצמו נפקא ליה מאם ימצא הגנב, האי אם המצא תמצא מאי דריש ביה?																70:
	מבעי ליה לכדורבא בר אהילאי																70:
	מאי טעמא דרב, דאמר מודה בקנס ואחר כך באו עדים פטור? דכתיב: אם המצא תמצא, אם המצא בעדים תמצא בדיינים, פרט למרשיע את עצמו.	דאמר רבא בר אהילאי:	!	!													70:
	ולמ"ד תרוייהו בטוען טענת גנב, דהאי אם המצא תמצא מפיק ליה לגנב עצמו, מרשיע עצמו מנלן?																70:
	(שמות כ"ב) מאשר ירשיעון אלהים, ולא המרשיע את עצמו.																70:
	ולמ"ד חד בגנב וחד בטוען טענת גנב, דאיתי ליה מהמצא תמצא למרשיע את עצמו, האי אשר ירשיעון מאי דריש ביה?																70:
	ההוא מיבעי ליה למודה בקנס דפטור.	אמר לך:	!														70:
	ומ"ד תרוייהו בטוען טענת גנב																70:
	מודה בקנס ואח"כ באו עדים - חייב.	קסבר:	!														70:
	ולמ"ד חד בגנב וחד בטוען טענת גנב, דנפקא ליה גנב מהתם, בשלמא אם המצא תמצא לכדורב בר אהילאי, אבל כל הני פרטי למה לי?																70:
	כדתנא דבי רבי ישמעאל																70:
	כל פרשה שנאמרה ונשנית, לא נשנית אלא לדבר שנתחדש בה.	דתנא דבי רבי ישמעאל:	!	!													70:
	ואימא: גנב עצמו בשבועה																70:
	לא ס"ד																70:
	שנים ישלם - שלא בשבועה	דתניא, רבי יעקב:	!	!													70:
	אתה אומר: שלא בשבועה, או אינו אלא בשבועה?																70:
	אמרת? לא כך היה.																70:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא- מרובה	מזמרא	מאן דאמר													
מאי לא כך היה?			ז												סה:
לא לכתוב רחמנא שנים ישלם בגנב, וליתיה בק"ו מטוען טענת גנב: ומה טוען טענת גנב דבהיתירא אתא לידיה, אמר קרא לישלם תרי, גנב עצמו דבאיסורא אתא לידיה לא כל שכן אלא שנים ישלם דכתב רחמנא בגנב עצמו למה ליה? דאפילו שלא בשבועה.		אביי:	!												סה:
והאי אם המצא להכי הוא דאתא? הא מיבעי ליה לכדתניא:							ז								סה:
ידו - אין לי אלא ידו, גגו חצירו וקרפיו מנין? ת"ל: (שמות כ"ב) אם המצא תמצא, מ"מ		[דתניא]					ז								סה:
א"כ, לימא קרא או המצא המצא או תמצא תמצא, מדשני קרא, ש"מ תרתי.							!								סה:
קרן - כעין שגנב, תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה - כשעת העמדה בדין.		גופא, אמר רב:													סה:
מאי טעמא דרב?															סה:
אמר קרא גניבה וחיים, אמאי קאמר רחמנא חיים בגניבה? אחייה לקרן כעין שגנב.		[רב]					!								סה:
כי ניים ושכיב רב אמר להא שמעתא		רב ששת					ז								סה:
כחושה, והשמינה - משלם תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה כעין שגנב		דתניא:					ז								סה:
משום דא"ל: אנא פטימנא ואת שקלת?		אמרי:					!								סה:
שמינה, והכחישה - משלם תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה כעין שגנב		ת"ש:					ז								סה:
התם נמי משום דאמרינן ליה מה לי קטלה כולה מה לי קטלה פלגא							!								סה:
כי קאמר רב - ביוקרא וזולא הוא דקאמר.															סה:
היכי דמי?															סה:
אילימא דמעיקרא שויא זוזא ולבסוף שויא ד' זוזי, קרן - כעין שגנב,							!								סה:
לימא, פליגא דרב אדרבה,							ז								סה:
האי מאן דגזל חביתא דחמרא מחבריה, מעיקרא שויא זוזא ולבסוף שויא ד' זוזי, תברה או שתייה - משלם ד', איתבר ממילא - משלם זוזא		דאמר רבה:					ז								סה:
כי קאמר רב, כגון דמעיקרא שויא ד' ולבסוף שויא זוזא, קרן - כעין שגנב, תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה - כשעת העמדה בדין.		אמרי:					!								סה:
בעה"ב שטען טענת גנב בפקדון, ונשבע והודה ובאו עדים, אם עד שלא באו עדים הודה - משלם קרן וחומש ואשם, ואם משבאו עדים הודה - משלם תשלומי כפל ואשם, וחומשו עולה לו בכפילו, דברי רבי יעקב		תני רבי חנינא לסיועיה לרב: [רבי יעקב]					◆	■	■						סה:
(ויקרא ה') בראשו והמישיתו - ממון המשתלם בראש מוסיף חומש, ממון שאין משתלם בראש אין מוסיף חומש		חכמים:					◆	■	■						סה:
אין חומש ואשם משתלם במקום שיש כפל.		ר"ש בן יוחאי:					◆	■	■						סה:
קתני מיהת: חומשו עולה לו בכפילו, דברי רבי יעקב								■	■						סה:
ה"ד?															סה:
אילימא דמעיקרא שויא ד' ולבסוף שויא ארבעה															סה:
חומשו עולה לו בכפילו? כפילא ארבעה וחומשא זוזא															סה:
אלא לאו דמעיקרא שויא ארבעה ולבסוף שויא זוזא, דכפילא זוזא וחומשיה זוזא, אלמא: קרן - כעין שגנב, תשלומי כפל ותשלומי ד' וה' - כשעת העמדה בדין															סה:
לעולם דמעיקרא שויא ארבעה והשתא נמי שויא ארבעה, ודקא קשיא: כפילא ד' וחומשיה זוזא הב"ע - כגון שנשבע חזר ונשבע ארבע פעמים והודה, והתורה אמרה והמישיתו, התורה ריבתה חמישית הרבה בקרן אחת.		רבא:					ז								סה:
בראשו והמישיתו - ממון המשתלם בראש מוסיף חומש, ממון שאין משתלם בראש אין מוסיף חומש. אבל אשם מייתי		אמר מר, וחכמים אומרים:													סה:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>																
בבא קמא- מרובה	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
מאי שנא הומש דלא משלם? דכתיב: בראשו וחמישיתו, אשם נמי לא משלם, דהא כתיב: בראשו וחמישיתו ואת אשמן																		סה:
את פסקיה קרא.	אמרי לך רבנן:																	סה:
ור"ש בן יוחאי?																		סה:
ואת ערביה קרא.	[ר"ש בן יוחאי]																	סה:
ורבנן?																		סה:
לא ליכתוב רחמנא לא וי"ו ולא את.	אמרי לך: [רבנן]																	סה:
ור"ש בן יוחאי?																		סה:
את לא סגי' דלא כתב, לאפסוקי בין ממון גבוה לממון הדיוט, הלכך אתא וי"ו ערביה קרא.	אמר לך: [ר"ש בן יוחאי]																	סה:
גב טלה ונעשה איל, עגל ונעשה שור - נעשה שינוי בידו וקנאו, טבח ומכר - שלו הוא טובח, שלו הוא מוכר.	רבי אילעא:																	סה:
גב טלה ונעשה איל, עגל ונעשה שור - משלם תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה כעין שגב	איתיביה רבי חנינא לר' אילעא:																	סה:
ואי ס"ד קנייה בשינוי, אמרי משלם? שלו הוא טובח, שלו הוא מוכר																		סה:
ואלא מאי? שינוי לא קני, אמאי משלם כעין שגב? לשלם כי השתא	אמר ליה: [ר' אילעא]																	סה:
כי השתא היינו טעמא דלא משלם, משום דא"ל: תורא גבבי ממך? דיכרא גבבי ממך.	אמר ליה: [ר' חנינא]																	סה:
רחמנא ניצלן מהאי דעתא	אמר ליה: [ר' אילעא]																	סה:
אדרבה, רחמנא ניצלן מדעתא דידך	אמר ליה: [ר' חנינא]																	סה:
וניקנינהו בשינוי השם	מתקיף לה רבי זירא:																	סה:
שור בן יומו קרוי שור, איל בן יומו קרוי איל שור בן יומו קרוי שור, דכתיב: (ויקרא כ"ב) שור או כשב או עז כי יולד איל בן יומו קרוי איל, דכתיב: (בראשית ל"א) ואילי צאנך לא אכלתי, אילים הוא דלא אכל, כבשים אכל? אלא לאו ש"מ: איל בן יומו קרוי איל.	רבא:																	סה:
מ"מ קשיא																		סה:
הא מני? ב"ש היא	רב ששת:																	סה:
שינוי במקומו עומדת ולא קני	דאמרי: [ב"ש]																	סה:
נתן לה באתננה חיטין ועשאן סולת, זיתים ועשאן שמן, ענבים ועשאן יין, תני חדא: אסור	דתניא: [תני חדא]																	סה:
מותר	ותני חדא:																	סה:
אוסרין	ואמר רב יוסף, תני גוריון דמאספורק: ב"ש																	סה:
מתירין.	בית הלל:																	סה:
מאי טעמא דבית שמאי?																		סה:
דכתיב: גם - לרבות שינוייהם.	[ב"ש]																	סה:
ובית הלל?																		סה:
הם - ולא שינוייהם.	[ב"ה]																	סה:
ובית שמאי?																		סה:
ההוא, הם - ולא ולדותיהם הוא דאתא.	[ב"ש]																	סה:

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:		■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
בבא קמא-מרוכה		מאן דאמר														
מימרא																
ובית הלל?			⚡												סו.	
תרתי שמעית מינה: הם - ולא שינויהם, הם - ולא ולדותיהם.			! [ב"ה]										◇		סו.	
ובית הלל, הכתיב גם			⚡												סו.	
גם לבית הלל קשיא.			■										◇		סו.	
עד כאן לא פליגי - אלא דמר סבר: שינוי קונה, ומ"ס: אין שינוי קונה, אבל לענין שלומי - כ"ע כדמעיקרא משלם													⚡	◇	סו.	
משלם תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה כעין שגנב		דקתני:											⚡	■	סו.	
לימא, תיהוי תיובתא דרב													⚡	◇	סו.	
קרן - כעין שגנב משלם, תשלומי כפל ותשלומי ד' וה' - כשעת העמדה בדין		דאמר רב:											⚡	■	◇	סו.
טלאים - כדמעיקרא, דמים - כשל עכשיו.		רבא:											!	◇	סו.	